

med, saa — ja saa naae vi aldrig et Resultat, naar vi skulle saadan fortsætte. Derfor er min Hensigt til det ærede Thing: Lad os faae begyndt paa Udviklingen af disse lokale Baner derovre i Sylland, for vi trænge til dem, og Bevistet paa, at vor Trang er stor, er den store Bevilling fra Kommunerne og fra Amtsrådet, som Enhver kan se er en Kraftanstrengelse for os at sætte igjennem. Derfor det, som jeg ønsker og haaber, at det høie Thing vil gjøre, er, at lade Horsens—Lørring Banen gaa, for at vi kunne faae begyndt. Jeg tror, det vil blive til Gavn ikke alene for Landbruget derovre, men ogsaa ved, at det sætter Penge i Circulation. Vi have en stor Arbeidskraft, som trænger til at tjene deres daglige Brød. Saa tage vi Veile—Gibe—Hølstebro Banen for til næste Aar, hvis vi blive enige om den, og saa fortsætte vi i det Spor, det vil blive til Gavn baade for vort Landbrug og for den store Arbeidsløshed i Sylland; de have meget Lidt at bestille og meget Lidt til Brødet. Derfor anbefaler jeg at lade Lørring Banen gaa; saa have vi begyndt, og saa fortsætte vi, saavidt og saalænge vi tro, det er rigtigt.

Berg: Jeg er enig med det ærede Medlem i at gaa saa langt, som jeg tror, det er rigtigt, men det Vanskelige bliver at træffe Grændsen for, hvad der er det Rigtige. Det forekommer dog ikke mig, at det ærede Medlem skulde være saa bange for, om der i sin Tid kommer en Banestrækning i den store tydlige Del af Veile Amt, efter at Veile Amtsråd har bevilget 1,055,000 Kr. til de Stykker Baner Nord for Veile. Derom skal jeg imidlertid ikke opholde Thinget, det er mere en lokal Bemærkning til det ærede Medlem, der talte som Amtsrådsmedlem for Veile Amt, det komme vi nærmere til at drøfte siden om den Jernbanepolitikk, som der er ført, og som det ærede Medlem har deltaget i. Baade Formen og Indholdet af det Foredrag, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber) holdt, fritager mig for at svare ham. Kun vil jeg gjøre opmærksom paa, at han for de 2 Aar tilbage var ganske enig med mig i den foreløbige Betænkning om Grundreglerne for Udviklingen og Betingelserne for Udviklingen af vort Jernbanevæsen her til Lands. Han har i dette Stykke, som i saa mange andre, vendt omkring, men det kommer ikke mig ved og interesserer mig forøvrigt slet ikke. Naar den ærede Minister siger, der have vi Statskassen, naar der er Tale om de magre Egne, jeg tænkte nok, at det skulde komme, saa vil jeg sige, den ærede Minister forvarer ikke de

pagtjældende Egne fra at yde en Jernbanestat, der svarer til omtrent 2½ Kr. pr. Individ. Vi have henimod 5 Millioner Kroners Tab ved vor Jernbanedrift, naar man regner hele Summen à 4 pCt. Dette Beløb hviler paa den samlede Befolkning, ogsaa paa de Egne, hvor den ærede Minister siger: Nei, Tak, Statskassens milde Gaver skulle ikke strække sig saa langt. Men vil man ikke saa langt, saa fritag dem for denne Jernbanestat, saa kunne de maasse bruge den til Jorrentning og Udbrug paa større Tilskud til at forsyne sig med egne Baner. De Herrer kunne være imod mig saa stærkt, De ville, og være saa ministerielle paa dette Punkt, De være ville, men Et kunne De ikke, nemlig modbevise Retfærdigheden lige overfor alle de forskellige Egne i Landet af de Jernbanepriciper, jeg gjør mig til Talsmand for her i Thinget.

Judenrigsministeren (Singerlev):

Det ærede Medlem opstiller den Fordring, at alle Folk her i Landet skulle fritages for Jernbanestat. Det er at forstaa saaledes, at samtlige de Jernbaneanlæg, som Staten har i sin Haand, skulle forrente sig med 4 pCt. Det er en meget vanskelig Opgave, det ærede Medlem der stiller Administrationen. Det er en meget vanskelig Opgave, og jeg gad egentlig nok se, hvad man vilde svare, hvis Indenrigsministeren nu vilde følge det ærede Medlems Raad og sige: Vore Jernbaneanlæg skulle drives saaledes, at de svare fulde 4 pCt. af Anlægskapitalen. (Berg: Det forlanger jeg ikke). Ja, jeg veed ikke, hvad det ærede Medlem forlanger, naar det ikke er det. Jeg vil derfor sige benytte Leiligheden til at sige, at den Fordring, der opstilles, er saa aldeles urimelig, at jeg aldrig tror, det har været forudsat, at man nogeninde skulde komme dertil. Jeg siger ikke, at det vilde være fysisk umuligt at komme dertil, men jeg siger, at den Indenrigsminister, der vilde forsøge at komme dertil, vilde faae noget Andet at høre og erfare ikke blot her i Rigsdagen, men alle Begne. Jeg tror altsaa, at denne Wei er lukket. Det ærede Medlem er ikke ganske frit for at overdrive, naar han siger, at vedkommende Egne, som naturligtvis kunde ønske en Jernbane, slet ingen Nytte have af Jernbaneanlægene. Det kan man ingenlunde sige, det have de gennem den forbedrede Postgang, og selv om de have nogen Wei at kjøre, have de, naar de ellers vilde ud i Verden, Nytte af Jernbanen. Det ærede Medlem kan sige, at de ikke have saa megen Nytte af den som Beboerne af Njøsnehavn og alle de Center, hvor Jernbanerne gaa, og det er ganske rig-